

brat *francišek* 4

Obstaja pa še druga oblika svetosti. Ta se razkriva v vedno večjem in celostnem odpiranju našega življenja Svetemu Duhu ter v njegovi moči v vedno globlji zedinjenosti s Kristusom.

- SVETOST
- KATEHEZA OFS
- Srečanje svetov OFS
- LITERARNI VEČER
- 30 LET POTI

- 3 Urednikova beseda
- 4 Frančiškova duhovnost
Svetost
- 5 Naša evangelizacija
Dopust kot čas srečanja z Bogom v luči svetega
Frančiška Asiškega
- 10 Frančiškov svetni red
Srečanje svetov OFS Ljubljana
Dan svetov OFS PB Koper
Srečanje svetov OFS - mariborska pokrajina
NAPOVEDNIK za 2026
- 22 Iz naših družin
Duhovno obarvan literarni večer
OFS KB CELJE - sv. Cecilija
OFS KB Videm
Dragi sestri Mariji Šelih v spomin
Tam bi rad bil pokopan
- 28 Živi rožni venec
Žetev
Pričevanje iz terena
- 32 Iz frančiških logov (revij)
Frančiškov prijatelj in Med nami
- 34 Mladi Frančišku
»Hvala, ker nas delate še bolj Jezusove in
Frančiškove«
- 37 Pravičnost in mir
Tiha solina
- 38 Korenine in sadovi
Transitus (4)
- 42 Sveta dežela
30 let poti, ki so postale življenje
Z očakom Abrahamom v sv. deželo
- 46 Razvedrilo
Zdrava poletna solata iz leče
Nagrada palindromna izpolnjevanja

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.
Spletni arhiv: www.ofm.si/zb/revija_BF

Izdajatelj:
Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zb/

Za založbo:
Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:
Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Jožef Kozel OFS (Naša evangelizacija)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red)
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto:

revija.bf@fsr.si
Krizostom Komar OFM (ŽRV - Žetev)
Matej Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Frančišku)
Emina Mulalić OFS (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:
Aleš Porenta

Fotografije:
Internet, arhiv revije BF, Unsplash

Oblikovanje in priprava:
Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.350

Naslov uredništva:
Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana
telefon: 01 24 29 303
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.
Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Člani FSR nakazujte prispevke na:

Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4, SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 0430 2000 3307 102,
NOVA KBM d.d.;
sklic na 00 700-26.

ali **Člani ŽRV nakazujte prispevke na:**
Založba Brat Frančišek,
Prešernov trg 4, SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 6100 0001 2574 166,
Delavska hranilnica d.d.;
sklic na 00 700-26.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Poletni dnevi nas vsako leto povabijo, da nekoliko upočasnimo korak. Ko se umaknemo iz vsakodnevne vrveže, lažje opazimo stvari, ki jih med letom pogosto spregledamo: lepoto stvarstva, dragocenost medsebojnih odnosov, tišino, ki govori, in Boga, ki nas potrpežljivo čaka.

Pred vami je poletna številka revije Brat Frančišek. Njena osrednja tema je svetost. Beseda, ki se marsikomu zdi velika, oddaljena ali celo nedosegljiva. Ko pomislimo na svetnike, še posebej na svetega Frančiška Asiškega, lahko hitro dobimo občutek, da gre za vrhove, kamor sami nikoli ne bomo zmogli priti. Toda Frančišek nas ne vabi, da bi postali njegova kopija. Njegove zadnje besede bratom: »Vas pa naj pouči Kristus« so tudi danes dragocen kašipot. Svetost ni tekmovanje v popolnosti, ampak pot vedno globljega odpiranja Božji ljubezni.

Leto 2026 je za vso Frančiškovo družino posebej dragoceno, saj obhajamo 800-letnico transitusa – prehoda svetega Frančiška v Očetovo naročje. V tej številki se več prispevkov dotika prav tega skrivnostnega in hkrati upanja polnega dogodka. Frančišek je smrt imenoval sestra. Ne zato, ker bi jo iskal ali romantiziral, ampak zato, ker je v njej prepoznal vrata v polnost življenja. Njegov pogled nam tudi danes pomaga, da na življenje gledamo z več zaupanja in manj strahu.

Ob prebiranju prispevkov o srečanjih bratstev, o življenju Frančiškovega svetnega reda, o literarnem ustvarjanju, o mladih, o romanjih in o prijateljih Svete dežele lahko znova odkrijemo nekaj pomembnega: svetost ni rezervirana za

izbrane posameznike. Raste v preprostih dejanjih, v molitvi, v služenju, v delu za skupno dobro. V nas se prebujajo, ko se učimo vztrajnosti, ko nam ni lahko, v odprtem srcu za brata in sestro.

Morda ni naključje, da prav poleti več časa preživimo v naravi. Sveti Frančišek je v soncu, vetru, vodi in zemlji prepoznaval odsev Stvarnikove ljubezni. Tudi mi smo povabljeni, da v lepoti stvarstva ne vidimo zgolj prijetnega ozadja za počitnice, ampak sled Božje navzočnosti. Včasih nam lahko pogled na morje, gozd ali gorski vrh pove več o Bogu kot dolga razprava.

Želim vam, da bi bili poletni dnevi čas počitka za telo in osvežitve za duha. Naj bodo priložnost za srečanje z bližnjimi, za hvaležnost in za novo odkrivanje Božje bližine. In naj nas spremlja Frančiškova preprosta modrost: svetost se začne tam, kjer človek dopusti, da ga ljubi Bog.

V tem letniku vam v rubriki Korenine in sadovi podajamo šest pogledov na Frančiškov prehod izpod peres njegovih prvih življenjepiscev. Odlomki so vzeti iz zbirke Frančiških virov, ki bo predvidoma izšla letošnjo jesen. Morda bo ob koncu leta zanimivo ponovno prebrati vseh šest različic skupaj.

Vsem želim sproščene počitnice, obilo miru in veliko razlogov za veselje.

Vse dobro!
br. Janez Papa

V letu 2026 v rubriki Frančiškova duhovnost spremljamo razmišljanja ob 800-letnici transitusa – spomina smrti sv. Frančiška Asiškega.

Svetost

Vas pa naj pouči Kristus

Nekaj preprostih misli o svetosti ob pogledu na življenje in smrt sv. Frančiška Asiškega

Kadar govorimo o svetosti in pri tem gledamo na sv. Frančiška Asiškega, nas lahko prevzame sveta groza, obup in nemoč: »Sam nikoli ne bom uspel...« Letvica svetosti, ki jo je s svojo brezpogojno potopljenostjo v Boga postavil asiški ubožec, je postavljena tako zelo visoko, da res lahko nam navadnim smrtnikom vzame pogum...

A mar ni bila to misel oziroma celo skušnjava mnogih pred nami? Ne nazadnje celo velikega sv. Avguština... ki ga je šele pogled na množico svetnikov in svetnic opogumil, da je sprejel sveti krst: »Če so zmogli vsi ti, bom tudi jaz!«

Tudi besede sv. Frančiška: »Vas pa naj pouči Kristus...« so vsaj meni v veliko tolažbo. Frančišek pravi: »Jaz sem prehodil svojo pot z Gospodom... na vrsti ste vi... prehodite z Jezusom svojo pot življenja... ne moje, svojo... ne posnemajte me, temveč pustite Svetemu Duhu, da vas oblikuje v enkratno, neponovljivo umetnino... morda malce podobno meni, a vendar povsem drugačno...«

Nikakor ni na mestu žalovanje, ker ne dosegam in najverjetneje nikdar ne bom dosegel vrhov Frančiškove svetosti, temveč je še kako umestna spodbuda brata Rogerja iz Taizeja, ki je mlade in manj

mlade neutrudno vabil, naj se veselijo tistega malega, kar že uspejo živeti od evangelija. In mladi svetnik Karlo Acutis, ki je resnična »dodana vrednost« Assisija, je to ubesedil jasno in preprosto: »Pogled obrnjen v Boga je veselje. Pogled obrnjen vase je žalost.« Božja beseda pa v Psalmu 34 še odločneje vabi k zazrtosti v Boga, ki je edini svet in zato tudi edini izvir naše svetosti: »Glejte nanj, da boste žareli, vaši obrazi naj se ne sramujejo« (Ps 34,6).

Svetnik se ne rodiš, svetnik postaneš!

Svetnika sva postala ob krstu! Takrat, prav takrat se je Božja svetost kot povsem zastonski dar (milost) izlila v najino življenje in naju popolnoma spremenila. Posvetila naju je v svetišče živega Boga. Midva, ki sva bila rojen za smrt, sva postala najsvetejši košček vesoljstva!

Kako dobro se spomnim besed br. Štefana Kožuha pred 30-imi leti pred cerkvijo sv. Rufina v Assisiju: »Vse že imamo... Božja podoba je v nas... Kot kipar zgolj »odvzema« material, da iz surovega kamna dobi čudovit kip, tako je tudi z nami... sveta umetnina postajamo z odvzemanjem in ne z dodajanjem...«

Naš brat Vinko Škafar pa rad reče, da smo vsi svetniki, le odstotki svetosti so različni. Nekateri – kot recimo sv. Frančišek – so prišli do 100%,

drugi - kot recimo avtor tega zapisa - pa smo tam nekje med 25 in 30%... A smo sveti! To neovrgljivo potrjuje tudi beseda Svetega pisma: »Kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljeni, si torej oblecite čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost« (Kol 3,12).

Seveda tukaj ne govorim o moralni brezhibnosti, o nadčloveški (in hkrati nečloveški) popolnosti brez vsake napake. Na tem mestu se mi zdi potrebno pojasniti, kaj je pristna krščanska svetost.

Pogosto kristjani napačno iščemo predvsem etično-moralno popolnost. Svetost razumemo kot neoporečnost v mišljenju, besedah in dejanjih ter v popolni poslušnosti zapovedim, zakonom in nauku. Svet je torej tisti, ki nikdar ne greši. To je izrazito moralistično pojmovanje krščanstva, ki ima malo skupnega s svobodo, za katero nas je osvobodil Kristus (prim. Gal 5,1). V luči takšnega gledanja je kristjanova naloga, da se vadi v krepostih in vrednotah, se zanje napreza, jih skuša v čim večji meri doseči in se z njimi vedno znova primerja. Poudarjena je predvsem askeza in človekov lastni napor.

Obstaja pa še druga oblika svetosti. Ta se razkriva v vedno večjem in celostnem odpiranju našega življenja Svetemu Duhu ter v njegovi moči v vedno globlji zedinjenosti s Kristusom. Svetost je torej v naši razpoložljivosti delovanju Svetega Duha. Ko človek dopusti, da ga povsem prežame Sveti Duh in v njem Očetova ljubezen, more postati ljubeča daritev svetu, tako da v vsem razodeva Božjo ljubezen in moč Svetega Duha. Pot takšne svetosti, takšnega celovitega odnosa s troedinim Bogom, je pogosto dolgotrajen proces, pot mnogih padcev in vstajanj, pot velikega petka in velike sobote, ki edina more pripeljati do velikonočnega vstajenja in popolne duhovne preobrazbe.

Ko se ozremo na sv. Frančiška Asiškega, v njegovi poti za Gospodom prepoznamo zakonitost, ki jo mnogi duhovni pisatelji izrazijo kot temeljno: človek se spremeni, ko mu Božja ljubezen zalije srce! Tudi gorečo prošnjo psalmista v Psalmu 80: »O Bog, spreobrne nas, razjasni svoje obličje, da bomo rešeni« (Ps 80,4), lahko razumemo tako: »Gospod, samo izkušnja tvoje ljubezni me lahko odtrga od vsem mojih stranpoti in malikov. Pokaži mi svojo ljubezen in rešen bom!«

Če v podkrepitev te trditve uporabim življenjsko izkušnjo samega sv. Frančiška, ne morem mimo njegove kratke molitve, ki ni stoddostno njegova, a jo sv. Bernardin Sienski in brat Hubertin iz Casala pripisujeta njemu. Takole se glasi: »Naj odtrga, prosim te, Gospod, mojo dušo od vsega, kar je pod nebom, ognjena in presladka moč tvoje ljubezni, da od ljubezni umrem zaradi ljubezni do tebe, ki si iz ljubezni zaradi ljubezni do mene hotel umreti.«

Ljubezen, ljubezen, ljubezen...

Zaradi ljubezni, ki si jo po svojem Svetem Duhu izlil v moje srce (prim. Rim 5,5), hočem umirati vsemu, kar me ločuje od tebe. Pripravljen sem na herojske žrtve in nenehno odpovedovanje, na poste, lakoto, poniževanja in zavračanja... samo, da bi bil s teboj!

Vsa Frančiškova svetost in vsaka svetost vseh svetnikov ima izvir v izkustvu nedoumljive Božje ljubezni. Tudi Frančiškovo strogo spokorno življenje je samo odmev melodije Ljubezni, ki je zvenela v njegovi notranjosti.

To je tudi tvoja in moja pot... Pustiti se osvojiti Ljubezni!

Gospod Jezus, objemi moje ranjeno srce, da bom lahko objel tebe, sebe ter brate in sestre.

br. Jaro Knežević OFMCap

KATEHEZA ZA JULIJ in AVGUST 2026

Dopust kot čas srečanja z Bogom v luči svetega Frančiška Asiškega

1. Uvod: dopust in odnos z Bogom

Dopust je čas, ko se ustavimo, oddahnemo in zamenjamo vsakdanji ritem življenja. A za Frančiškovo sestro, brata dopust ni samo oddih telesa, temveč tudi priložnost za odmik od vsakdana in poglobitev odnosa z Bogom.

Pogosto zmotno mislimo, da Boga lahko srečamo in se povežemo z njim predvsem v cerkvi, pred najsvetejšim ali doma pri molitvi. Toda krščanska izkušnja in Frančiškova duhovnost nas učita, da je Bog navzoč povsod – v naravi, tišini,

v ljudeh in v preprostosti vsakdanjega življenja.

Sveti Frančišek Asiški nas uči, da dopust ni beg od Boga, ampak povabilo, da ga znova odkrijemo v sproščenem vzdušju brezskrbnosti počitnic.

2. Sveti Frančišek – človek, ki je znal "bivati z Bogom"

Frančišek ni ločeval med delom, molitvijo in počitkom. Vse njegovo življenje je bilo odnos z Bogom. V času umika je odhajal v samoto, na goro La Verna in v kraje tišine, kjer je lahko poslušal, kaj mu govori Gospod. Tam se ni oddaljil od sveta, ampak se je tam imel priložnost pomiriti, se ponovno uglasiti na Božje in s tem posledično svet, svoje brate, svoje težave in skrbi videti v novi luči – v Božji luči.

Za Frančiška je bil vsak trenutek lahko "dopust v Bogu", ker je živel iz notranje svobode.

3. Dopust kot priložnost za kontemplacijo

Dopust nas pogosto pelje v naravo: na morje, v gore, gozdove, na mirne kraje. Vprašanje pa ni le, kje smo, ampak kako gledamo in doživljamo ta kraj.

Ali znamo:

- ☞ v naravi prepoznati Stvarnika?
- ☞ v tišini slišati Boga?
- ☞ v počitku najti hvaležnost?

Frančišek je v vsem ustvarjenem videl brate in sestre. Zato je lahko tudi odmik postal zanj hvalnica Bogu.

4. Odnos z Bogom potrebuje čas

Vsak odnos potrebuje čas – tudi odnos z Bogom.

Dopust nam podari nekaj dragocenege:

- ☞ čas brez hitenja,
- ☞ čas brez službenih in vsakdanjih obveznosti,
- ☞ čas brez raztresenosti,
- ☞ čas za molitev in hvaležnost.

To je priložnost, da se vprašamo: Kako živim svoj odnos z Bogom? Ali ga tudi med počitnicami postavljam na prvo mesto? Kaj mi Bog želi povedati v tišini?

5. Sveti Frančišek in "sestra smrt"

Sveti Frančišek Asiški je umrl leta 1226 v mestu Assisi. Svojo smrt je sprejel mirno kot "sestro smrt", kot del Božjega stvarstva. Ni se je bal, ker je že v življenju živel v polnem občestvu z Bogom. Njegova smrt ni bila konec, ampak izpolnitev – prehod v polnost življenja pri Bogu. Tudi dopust nas spominja: življenje je pot, ki vodi v večnost, kjer je Bog naš končni počitek.

6. Osebna vprašanja za premišljevanje

Kako doživljam dopust – kot beg ali kot srečanje z Bogom?

Ali si v počitku vzamem čas za Boga? Kako me nagovarja zgled svetega Frančiška?

Kje v naravi najlažje začutim Božjo navzočnost?

Ali verjamem, da je moje življenje pot k večnosti?

7. Naloga za bratstvo

Vsak dan dopusta nameniti nekaj minut tišini in molitvi.

Vsak večer se zahvaliti za tri stvari.

Branje odlomka iz **Sončne pesmi svetega Frančiška**.

Dobro delo za bližnjega med dopustom.

Molitev za bratstvo in za mir v svetu.

8. Sklep

Dopust ni oddaljitev od Boga, ampak lahko postane čas njegove bližine.

Sveti Frančišek Asiški nas uči, da je vse življenje pot hvaležnosti, preprostosti in veselja v Bogu.

Tudi počitek je del te poti – ker nas vodi k notranjemu miru in k večnosti.

9. Sklepna molitev

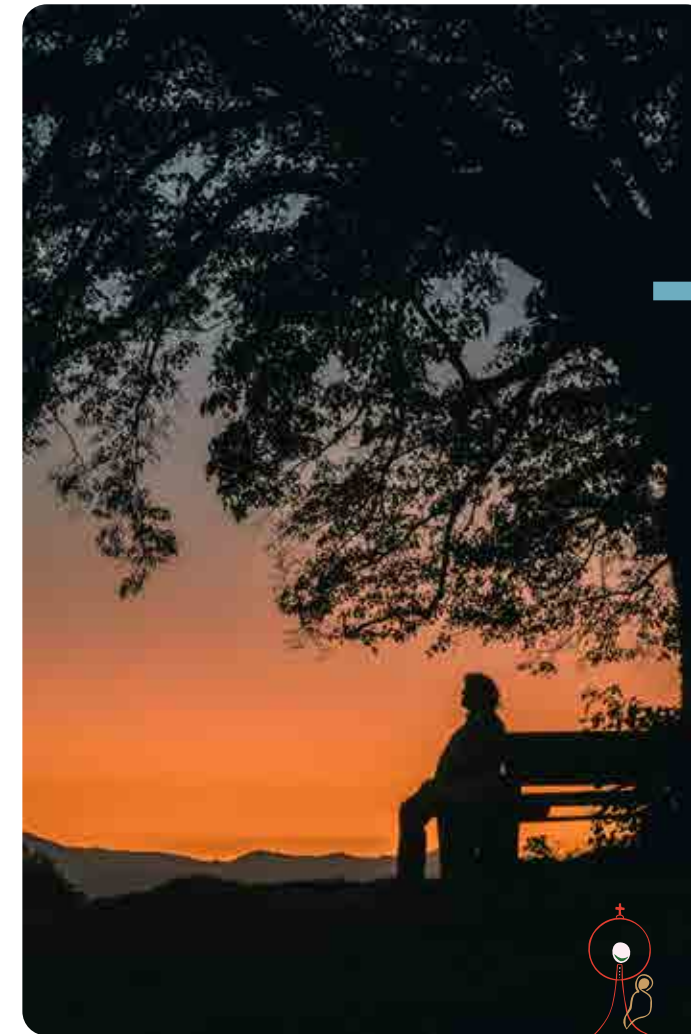
Gospod,
 blagoslovi naš čas počitka.
 Naj v tišini dopusta
 ponovno odkrijemo tvojo bližino.
 Po zgledu svetega Frančiška
 nas nauči gledati svet kot dar,
 ljudi kot brate in sestre,
 in življenje kot pot k tebi.
 Ko pride "sestra smrt",
 naj nas najde pripravljene,
 v miru in zaupanju.
 Po Kristusu, našem Gospodu.
 Amen.

Zaključna misel

Naj nas ta kateheza vodi, da bomo tudi v času dopusta ostali odprti za Boga, ki je vedno z nami – v delu, v počitku in v večnosti.

Kateheza: brat J.K.

Foto: magnific.com in unsplash.com

Srečanje svetov OFS Ljubljana

V soboto, 9. maja 2026, smo se v Šiški pri bratih frančiškanih srečali bratje in sestre OFS na vsakoletnem srečanju svetov OFS. Bogat program je obetal zanimiv dan.

Druženje smo začeli s sveto mašo, ki jo je ob somaševanju zbranih duhovnikov daroval kapucin br. Marjan Gačnik OFM-Cap iz Škofje Loke. V pridigi je osvetlil lik svetega Frančiška, ki ni osvajal z močjo, ampak z blagostjo, uboštvo in veseljem do evangelija.

Spomnil nas je na pismo vrhovnih predstojnikov »Seme večnega življenja«, v katerem so zapisali, da je seme, ki je posejano v Frančiškovo srce, polno usmiljenja do človeštva. Br. Marjan je tudi nas povabil, naj sledimo zgledu svetega Frančiška.

Že 800 let moške in žene vse Frančiškove družine udeležujejo ta poklic. Od vseh nas se pričakuje rodovitnost ponižnega in ubogega, a vztrajnega in radodarnega

semena našega krščanskega življenja, ne glede na to, v katerem stanu smo.

Biti pravi kristjan pomeni tudi biti dober državljan: reševati resnične probleme in iskati inovativne rešitve za bolj pravičen in bratski svet. Da v tem prizadevanju ne bi zapadli malodušju, nas Frančišek spominja, da smo »romarji in tujci« na tem svetu. Naša prizadevanja so prizadevanja romarjev, ljudi, ki nimajo vseh rešitev, a

vedo, kam gredo. Vedo, da so poklicani za večnost, da živijo v občestvu z živim Bogom in v občestvu drug z drugim. In vedo, da bo to občestvo polno in dokončno šele, ko bo »Bog vse v vsem«.

Po mašni daritvi smo se okrepili s kavičo in sladkimi dobrotami, ki so jih za nas pripravili bratje in sestre.

Sledil je nagovor minorita p. Danila Holca OFMConv, ki nas je ob razmišljanju o Tranzitusu sv. Frančiška Asiškega popeljal v trenutek, ko je sv. Frančišek v popolnem miru, hvaležnosti in zaupanju izročil svoje življenje Gospodu ter prešel v Očetovo naročje. Tranzitus tako ni le spomin na njegovo smrt, ampak predvsem praznik rojstva za nebesa – trenutek, ko je Frančišek dokončno srečal Kristusa, ki ga je vse življenje zvesto ljubil, oznanjal in posnel. Ob Frančiškovem zgledu smo bili povabljeni, da tudi sami živimo evangelij v preprostosti, ponižnosti in bratstvu ter z odprtim srcem sledimo Kristusu na poti miru in ljubezni.

Nagovoru je sledilo delo po skupinah, kjer smo si podelili odmeve na predavanje in osebne izkušnje z odhajanjem naših

bližnjih v Očetovo naročje. Kar premalo časa je bilo za iskrene in globoke misli, ki so obogatile vse brate in sestre v skupini.

Kmalu smo bili povabljeni na molitev Angelovega češčenja in na odlično enolončnico, ki jo je za nas pripravil brat Tomaž iz domačega KB Šiška. Ob prijetnem klepetu je čas hitro minil in kmalu smo se morali posloviti.

Hvaležni Bogu za dan, preživet v brat-ski povezanosti, smo se razšli na svoje domove.

Mateja Trajbarič OFS

Dan svetov OFS PB Koper

Na Dan svetov v koprskem pokrajinskem bratstvu smo doživeli lepoto bratstva, v kateri smo se med seboj iskreno srečali in povezali v preprostosti ter veselju. V srcu mi ostaja občutek hvaležnosti, da smo lahko skupaj delili ta dragoceni čas, ki nas je resnično združil.

V Frančiškovem duhu preprostosti in bratstva sem začutila, kako lepo je, ko se bratje in sestre zberemo brez ovir in v miru drug drugega sprejmemo. Takšni trenutki nas opominjajo na Božjo bližino.

Iskreno se zahvaljujem vsem, ki ste nam ta dan omogočili in ga s svojo prisotnostjo ter skrbjo obogatili. Naj Gospod blagoslovi vaše delo in naj nas vse še naprej vodi po poti miru, dobrote in bratstva.

Tekst in foto s. Marija Lovrič

SREČANJE SVETOV OFS - MARIBORSKA POKRAJINA

»Hvaljen, moj Gospod, za vse tvoje stvarstvo ...« – sv. Frančišek Asiški

V soboto smo se bratje in sestre OFS Mariborske pokrajine zbrali na Vidmu pri Ptujju v duhu bratstva, molitve in hvaležnosti. Osrednja tema našega srečanja je bil Transitus svetega Frančiška Asiškega – njegov sveti prehod v Očetovo hišo, ki še danes nagovarja srca vseh, ki hodimo po poti evangelijske preprostosti.

Ob predavanju p. Danila Holca smo se znova dotaknili Frančiškove ponižnosti, njegove ljubezni do Kristusa ter popolnega zaupanja v Boga. Transitus ni le spomin na odhod svetnika, ampak živo povabilo, da tudi sami vsak dan prehajamo iz nemira v mir, iz sebičnosti v ljubezen in iz besed v dejanja evangelija.

Poseben pečat srečanju je dala tudi sestra Iva Horvat FMM, ki nam je predstavila življenje in svoje misijonsko delovanje v Indoneziji. Ob njenem pričevanju smo lahko začutili preprostost, vero in veselje

ljudi, med katerimi deluje, ter se spomnili, kako pomembno je odpreti srce bratstvu brez meja.

Skupna sveta maša, molitev in bratsko druženje so nas utrdili v zavedanju, da je prava veličina skrita v preprostosti srca in služenju bližnjemu.

Hvala p. Danilu Holcu OFMConv za pripravo teme in vsem, ki ste s svojo prisotnostjo soustvarili ta milostni dan. Naj nas sveti Frančišek uči, da bomo tudi mi prinašali mir in dobro v svet, ki tako zelo hrepeni po Božji bližini.

Mir in dobro!
Foto: J.K., R.K

Darovi za revijo Brat Frančišek
od 1. 4. '26 do 1. 6. '26 = 570 €
Bog povrnil!

- 10 € Viktor Konjedic
- 20 € Peneš Marjan, Valič Stipančič Marijana, Pinculič Danijela
- 30 € Danica Sebanc, Župnija Dobova
- 120 € Žabota Silva
- 140 € Zupančič Dragica
- 180 € Verdev Klemen

NAPOVEDNIK za 2026

➤ **31. julij – 6. avgust 2026**
Romanje v Medjugorje - Festival mladih

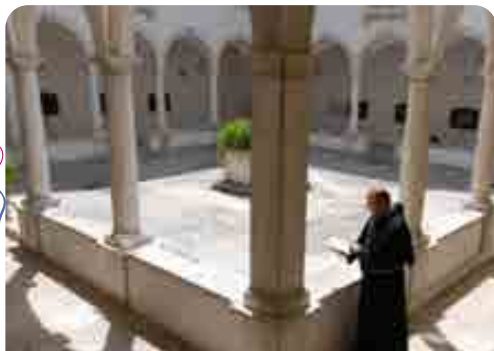
➤ **4. – 6. september 2026**
Delovni vikend Narodnega sveta
 (z zakonci & majhnimi otroki); **Piran**

Začetek duhovnih vaj bo v petek, 4. 9. 2026, zvečer in se zaključijo v nedeljo, 6. 9. 2026, s skupnim kosilom.

S seboj prinesite posteljnino in brisače. Tisti, ki se bodo udeležili delovnega vikenda, pa v samostanu ne bodo prenočevali, lahko ob prijavi naročijo posamezne obroke hrane.

Udeleženci bodo v večini nameščeni v skupinskih sobah s pogradi, nekaj je tudi dvoposteljnih sob. Zato prosimo vse, ki se bodo prijavili, da to sprejmejo z razumevanjem.

Prijavite se lahko po elektronski pošti na naslov: eminamulalic@gmail.com ali na njen telefon 041 399 553.

➤ **4. – 6. september 2026**
Romanje v Medjugorje

Ob 800-letnici transitusa sv. Frančiška bo v Medjugorju srečanje bratov frančiškanov ter bratov in sester OFS iz področja Konference sv. Hieronima (Slovenija, Hrvaška ter Bosna in Hercegovina). Z nami bo tudi frančiškanski generalni minister br. Massimo Fusarelli. Prijave na e-naslovu: pepi.lebreht@rkc.si

➤ **4. oktober 2026**
800-letnica Transitusa - smrti Frančiška Asiškega

➤ **4. oktober 2026: 100-letnica cerkve svetega Frančiška (Jože Plečnik)**

➤ **19. do 23. oktober 2026**
ASSISI -ITALIJA / ROMANJE

POVABILO BRATOM IN SESTRAM FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA

Konferenca redovnih ustanov (KORUS) organizira romanje v Assisi za redovnike. Vabimo tudi brate in sestre

Frančiškovega svetnega reda, da skupaj stopimo po poteh sv. Frančiška, sv. Klare, sv. Karla Acutisa in drugih velikih prič evangelija ter doživimo Assisi kot kraj miru, molitve kot bratstvo.

PRAKTIČNE INFORMACIJE

Prevoz: 56-sedežni avtobus, Luka PGT
 Namestitev: Casa Leonori (blizu Porciunkule) – www.casaleonori.com, polpenzion (zajtrk + večerja)

CENA (prevoz + bivanje):

- ☞ enoposteljna: 540 €
- ☞ dvoposteljna: 400 €
- ☞ triposteljna: 372 €

PROGRAM ROMANJA

- 19. 10. 2026: Odhod v Assisi, namestitev, obisk Porciunkule, večerja
- 20. 10. 2026: San Damiano – sv. Klara – San Rufino – Rivo Torto, večerja
- 21. 10. 2026: Greccio – Porciunkula, večerja
- 22. 10. 2026: sv. Frančišek – sv. Carlo Acutis – prosti čas, večerja
- 23. 10. 2026: Odhod domov preko La Verne

PLAČILO

Nakazilo na TRR: Frančiškanski samostan Ljubljana Center, Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana **TRR: SI56 0201 0009 2354 830** (NLB d.d.)

Možno v dveh obrokih: 1. obrok: 300 € ob prijavi in 2. obrok: preostanek do 15. 9. 2026

PRIJAVA

Prijave so dostopne na povezavi: <https://forms.gle/SKypqa3xs9HNo7oT9>

Assisi ni le potovanje. Je srečanje z izviri Frančiškove karizme, z mirom, ki ga svet ne more dati in bratstvom, ki povezuje onkraj vsakdanjih poti. Vabljeni, da skupaj stopimo na to romarsko pot.

Romanje bosta vodila p. Janez Papa in p. Milan Kos.

➤ **24. oktobra 2026**
SREČANJE DUH ASSISI
 – sv. Trojica v Slovenskih Goricah

Tema: Umiranje za vstajenje

Časovnica:

- 9.30 do 10.00 – molitev rožnega venca za mir (vodijo bratje in sestre OFS iz Maribora (cerkev Svete trojice v Slovenskih goricah))
- 10.00 – sveta maša, ki jo bo daroval nadškof Alojzij Cvikel
- 11.30 – čaj, kava, pecivo
- 12.00 – Umiranje za vstajenje: frančiškanski duhovnik p. Pepi Lebreht
- 13.00 – kosilo,
- 14.00 – Frančišek poje prepevanje (s pesmijo se predstavijo vsi OFS redovi in maldi) tema pesmi – Umiranje za vstajenje
- 15.30 – sklepni blagoslov zaključek in odhod proti domu

Duhovno obarvan literarni večer

Ob predstavitvi knjige *Ravnokar sem mislil nate* pesnice Stanke Mihelič OFS

V romarskem svetišču Marije Vnebovzete pri Novi Štifti je bila v nedeljo, 24. 5. 2026, predstavitev petnajste pesniške zbirke *Ravnokar sem mislil nate* pesnice Stanke Mihelič OFS.

Bogato duhovno kulturno dogajanje se je začelo z zbiranjem na Brinovem griču pod stoletnimi lipami, ki so v rahlem pomladnem vetru in ob spremljavi ptičjega petja pele svojo hvalnico Bogu. Z uvodnimi besedami nas je nagovorila voditeljica Ema Sevšek. Sledil je nagovor Ernesta Pirnata, podžupana občine Sodražica, ki je spregovoril o pomembnosti Marijinega svetišča in prisotnosti frančiškanov pri Novi Štifti. Prav takšni dogodki nas spomnijo, da se zahvalimo za njihovo prisotnost in jih Mariji priporočimo tudi za naprej. Za njim je obiskovalce nagovorila Stanka Mihelič in nas povabila v duhovni svet besede, pesmi in molitve. Uvodni del je zaključil p. Mari Osredkar

OFM, ki je prebral spremno besedo pesniške zbirke izpod peresa p. Pepija Lebrehta OFM.

Sledilo je branje pesmi, razdeljenih v šest sklopov, z vmesnimi glasbenimi vložki. Pesmi so brali avtorica Stanka Mihelič, njena hči Katja Zakrajšek, s. Romana Kocjančič FMM in p. Mari Osredkar OFM. Prireditev sta povezovala Ema Sevšek in Jan Zajc. Večer sta z glasbenimi točkami obogatila Moška vokalna skupina Tromostovje pod vodstvom p. Vida Lisjaka OFM in instrumentalni trio v zasedbi Klara Zakrajšek, Eva Pečnik in Nika Kozamernik.

Vsak sklop se je začel s kratko uvodno mislijo in pesmijo, s čimer se je ustvaril poseben ton, kar je notranje pripravilo srce na duhovna besedila, ki so sledila. Nad vsako pesmijo v knjigi je namesto naslova citat; ta je še dodatno uglasil strune srca na prihajajočo poezijo.

V prvem sklopu so bile prebrane tri pesmi, ki so vsaka na svoj način usmerjale pot k Sveti Trojici in predstavljale klic k Stvarniku. Naslednja dva sklopa sta majniško obarvana in sta v lahkotnem tonu spremljala Devico Marijo kot priprošnjico, spremljevalko in Mater vseh otrok. Pod

zlatim baročnim oltarjem se je zdelo, kot bi Marija s soncem obsijane otroke pokrila s svojim plaščem in po naporni plovbi življenja za trenutek ustavila njihovo naporno romanje po svetu.

Knjiga je posvečena sv. Frančišku, čigar 800. obletnico smrti letos obeležujemo, zato je četrti sklop obarvan v zemeljskih tonih in okrašen z nebeško modrino, ki jo je svetnik nosil na tej zemlji. Sklop se je zaključil s tremi meditacijami pesnice Stanke ob Frančiškovi Hvalnici Stvarstva.

V petem sklopu smo se ponovno potopili globoko v Boga in zaplavali med molitvijo, ki postaja naša hoja po zemlji s srcem v oblakih. Posebej izstopa ganljiva poslovilna pesem, ki je nastala ob smrti Danice Požek, sestre Frančiškovega svetega reda KB Brezje.

Zadnji sklop govori o povezanosti, ki se zaključi z ljubezenskim pismom drugačnosti sveta, posebnega in lepega prav z Bogom. Predstavitev se je zaključila s pesmijo Marija pomagaj nam sleherni čas v izvedbi Moške vokalne skupine Tromostovje in z ljudskim petjem, s katerim smo se zahvalili tudi Mariji ob prazniku Marije Pomočnice kristjanov. Sledile so še zahvale vsem, ki so na kakršen koli na-

Ravnokar sem mislil nate
Stanka Mihelič

čin pripomogli k nastanku knjige in tako bogati prireditvi; po iskrenih besedah zahvale Stankine hčerke Katje Zakrajšek, s katerimi nas je povabila v Stankin ustvarjalni proces, pa so se marsikomu od ganjenosti orosile oči.

Duhovno bogat literarni večer se je zaključil s pogostitvijo pod lipami, kjer so se obiskovalci okrepčali še s telesno hrano.

Jan Zajc, postulans OFM

OFS KB CELJE - sv. Cecilija

Takole pa je sestra Lucija Pajk KB CELJE sv. CECILIJA umetniško ovekovečila svoje brate in sestre krajevnega bratstva v Celju.

Razlaga

V ozadju se barve prepletajo in prelivajo – kakor se tudi med nami prepletajo naša nasprotja in podobnosti. Vsak izmed nas je edinstvena oseba, a naša skupna pot nas vodi h Gospodu, v duhu medsebojne ljubezni.

Kot nas je učil sveti Frančišek Asiški, ki je občudoval vse stvarstvo okoli sebe, tudi mi želimo s svojim življenjem slaviti Stvarnika – v spoštovanju do vsake nianse barve naših osebnosti.

Kot družina smo lahko različnih mnenj, prepričanj in občutij, a povezani smo v objemu Božje ljubezni. V tem objemu se učimo sprejemanja in bližine.

Ko se imamo otipljivo radi, postane tudi korak ob bratu ali sestri lažji.

*foto s. Lucija Pajk
in tekst: J.K razlaga s. Lucija Pajk*

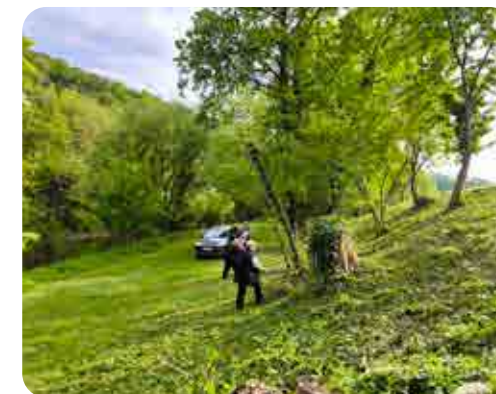
OFS KB Videm

Tokratno srečanje našega OFS krajevnega bratstva Videm je potekalo nekoliko drugače kot običajno. Namesto rednega druženja smo se z veseljem in v duhu služenja aktivno lotili urejanja Frančiškovega parka.

Skupaj smo zavihali rokave, uredili okolico in poskrbeli, da je park spet lepši in prijetnejši za vse obiskovalce. Takšni trenutki skupnega dela nas še posebej povezujejo in nas spominjajo na pomen preprostega, a iskrenega služenja.

Bogu hvala za vse moči, dobro voljo in skupnost, ki jo živimo v našem bratstvu.

*Mir in dobro!
J.K.*

Dragi sestri Mariji Šelih v spomin

Dan pred šesto velikonočno nedeljo 9. maja 2026, ko smo v svetem evangeliju slišali »jaz pa bom prosil Očeta in dal vam bo drugega Tolažnika« se je od nas poslovila draga sestra Marija Šelih OFS. Rodila se je 23. maja 1937 v Malečniku pri Mariboru. Njeno otroštvo in mladost je zaznamoval čas druge svetovne vojne, njena mlada in zrela leta pa čas »nove Jugoslavije« in njenega komunističnega režima.

Kako globoko so se iz tega časa zapisali v njeno dušo dogodki in usode ljudi, ki jih je poznala, smo lahko le slutili. Kljub vsemu je dosegla svoj poklic in si z možem Hermanom ustvarila družino.

Dolga leta je bila zvesta sodelavka v župniji Sv. Marija v Mariboru kot katehistinja, voditeljica župnijske Karitas in pomočnica v mnogih potrebah župnije in frančiškanskega samostana. Da je bila na razpolago vsem in vsakomur po svojih

najboljših močeh, si ni štela med svoje zasluge, temveč med dolžnosti vsakega kristjana, ki jemlje svoj krst zares zato je prosila, da se naj njena dobra dela niti ne omenjajo, kaj šele da bi se o njih govorilo.

V Frančiškov svetni red je vstopila februarja 2005 in izpovedala večno zaobljubo 14. januarja 2007. Krajevno bratstvo Sv. Marija se je bo spominjalo po doslednem izpolnjevanju Vodila in življenja v Cerkvi, kakor tudi po njeni zvestobi ljudskemu petju, slovenskemu jeziku in vztrajni molitvi za duhovnike med katerimi je tudi njen nečak, bolnike, za namene svetega očeta in vse ljudi dobre volje.

Na pokopališču v Spodnji Polskavi smo se od sestre Marije Šelih poslovili 14. maja v prepričanju, da je prejela Duha resnice, ki ga svet ne more prejeti, ker ga ne vidi in ne pozna. Sestra Marija ga je poznala, zato jo bomo pogrešali.

V imenu KB OFS Sv. Marija Maribor
Marjeta Štrucl Rojko OFS

Tam bi rad bil pokopan

Tam bi rad bil pokopan.

Pod košato lipo sedmih nebes.

Kjer namesto strahu in nemira Angeli

pojejo božjo popevko.

Kjer namesto greha in tegobe golobi iščejo svoje bele oblake.

Kjer namesto joka in jeze vlada Božja mojstrovina.

Kjer je spokoj, mir in tišina.

Tam je moje srce tam je moja

domovina.

Marko Kvržič

Živi rožni venec

za edinost Cerkev, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

ŽETEV

za molivce Živega rožnega venca, ki molijo za edinost Cerkev, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

»Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.« (Lk 10,2)

Drage molivke in dragi molivci Živega rožnega venca!

V poletnih mesecih tako ali drugače žanjemo. Žanjemo pšenico, ječmen in rž po poljih, žanjemo pa tudi na duhovnih poljih, kjer so bila posejana semena duhovnih poklicev. Čeprav zadnja leta žetev ni obilna, je pa prisotna – Bogu hvala. Vse to kaže, da Gospod še vedno kliče in poklicani se na klic odzovejo. Verujmo, da tudi zaradi naših vztrajnih molitev, naše desetke, ki nas povezuje in zavezuje. Dragi molivci, hvala. Bodimo apostoli in misijonarji molitve, nagovarjajmo še druge, da se priključijo našemu duhovnemu toku, ki že preko 55 let po naših župnijah povezuje na stotine molivcev. Pred leti je bila

številka 10.000 in več, danes pa je seznam nekje dobrih 2.000. Preverite sezname in sporočite na naslov ŽRV, koliko vas je in kateri člani ali članice so. Spodbudite k temu tudi župnike. Hvala vsem, ki ste to že naredili. Prosimo Marijo Pomagaj, da nam izprosi milosti vztrajne molitve, poklicanim pa pogum na Gospodovo povabilo: »Hodi za menoj«. Pridite na Brezje, 6. 9. 2026, ob 15. uri.

MOLITVE ZA NOVE DUHOVNIŠKE POKLICE

(Molitev iz molitvenika Molite in spodbujajte k molitvi, zbrala in uredila s. Štefka Klemen, Maribor: Ognjišče, Slomškova založba, 2021, str. 85)

Jezus Kristus, hotel si, da duhovniki na poseben način nadaljujejo tvoje delo na zemlji. Prosimo te za fante in može, ki jih želiš imeti v svoji službi. Ko jih boš poklical, naj bo tvoj klic tako jasen, da ga bodo slišali in mu sledili. Moč Svetega Duha naj jih krepi, zgled soljudi pa spodbuja, da bodo šli, polni zaupanja, cilju naproti. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

POSLANICA SVETEGA OČETA LEONA XIV. ZA 63. SVETOVNI DAN MOLITVE ZA POKLICE

4. velikonočna nedelja – 26. aprila 2026
- Notranje odkritje Božjega daru

Dragi bratje in sestre, dragi mladi!

Pod vodstvom in varstvom vstalega Jezusa na 4. velikonočno nedeljo, ki jo imenujemo »Nedelja Dobrega pastirja«, obhajamo 63. svetovni dan molitve za

poklice. To je milostna priložnost, da podelimo nekaj razmišljanj o notranji razsežnosti poklica, razumljenega kot odkritje zastonskega Božjega daru, ki se razcveti v globinah srca vsakega izmed nas. Skupaj torej prehodimo pot zares lepega življenja, ki nam jo kaže Pastir!

Pot lepote

V Janezovem evangeliju se Jezus dobesedno opredeli kot »lepi pastir« (ὁ ποιμὴν ὁ καλός) (Jn 10,11). Izraz označuje popolnega, pristnega, zglednega pastirja, v kolikor je pripravljen dati življenje za svoje ovce in tako pokazati Božjo ljubezen. Pastir je tisti, ki privlači: kdor ga gleda odkrije, da je življenje zares lepo, če mu sledimo. Da bi spoznali to lepoto, niso dovolj telesne oči ali estetska merila: potrebni sta kontemplacija in notranjost. Le kdor se ustavi, prisluhne, moli in sprejme njegov pogled, lahko z zaupanjem reče: »Verjamem, z Njim je življenje lahko zares lepo; hočem hoditi po tej poti lepote.« Najbolj nenavadno pa je, da s tem, ko postanemo njegovi učenci, tudi mi postanemo »lepi«: njegova lepota nas preobrazi. Kot piše teolog Pavel Florenski, askeza človeka ne naredi »dobrega«, ampak »lepega« človeka.

Lastnost, ki odlikuje svetnike, je namreč poleg dobrote, svetla duhovna lepota, ki

izžareva iz tistega, ki živi v Kristusu. Tako se krščanska poklicanost razodeva v vsej svoji globini: biti deležen njegovega življenja, deliti z njim njegovo poslanstvo, sijati iz njegove lepote.

To notranje posredovanje življenja, vere in smisla je bilo tudi izkušnja sv. Avguština, ki v tretji knjigi Izpovedi, ko razglaša in izpoveduje svoje mladostne grehe in zmote, priznava Boga, ki je »globlji v meni kot moja najgloblja notranjost«. Onstran zavedanja samega sebe odkrije lepoto božanske luči, ki ga vodi v temi. Sv. Avgustin uzre Božjo navzočnost v najglobljem delu svoje duše, kar pomeni, da je razumel in doživel pomen skrbi za notranjost kot prostor odnosa z Jezusom, kot pot za doživetje Božje lepote in dobrote v svojem življenju.

I.del: LEON PP. XIV

VABILO NA ROMANJE

Vabljeni na že tradicionalno romanje molivcev Živega rožnega venca na Brezje, ki bo na Angelsko nedeljo, 6. 9. 2026 ob 15. uri, ko bo molitvena ura in ob 16h sv. maša. Tako molitvena ura kot sv. maša sta oblikovani v duhu molitve za nove duhovne poklice.

ZAHVALA IN PROŠNJA

Drage molivke in dragi molivci, hvala vam tudi za vse darove, ki jih namenjate za vzdrževanje revije Brat Frančišek, kjer se nahaja rubrika ŽETEV. Novi molivci se še naprej pridružujejo; nekoliko počasneje, pa vendar se. Vabljeni, da se prijavite ali nagovorite še koga. Če bi kakšna župnija potrebovala več zloženkov za povabilo novih članov, jih lahko dobi na naslovu ŽRV.

Knjiga o življenju in poslanstvu p. Leopolda Grčarja. Lahko jo naročite za 20€ na naslovu info@marija.si ali na telefon 04/53 70 700.

PRIČEVANJA MOLIVCEV ŽRV

Še naprej ste povabljeni, da napišete kratko pričevanje, svoje misli ob molitvi desetke za nove duhovne poklice, ki bo objavljeno v tej rubriki Žetve.

PRIČEVANJE MOLIVKE, KAKO MOLI DNEVNO ZA DUHOVNE POKLICE – HVALA ZA NJENO VZTRAJNOST!

Najprej vedno zmolim molitvico za papeža.

Nebeški Oče, izvir večnega življenja in resnice! Podari svojemu pastirju papežu Leonu XIV. duha poguma in modrosti, duha vednosti in ljubezni. Naj zvesto vodi vse, ki so zaupani njegovi skrbi in naj kot Petrov naslednik tako vodi Tvojo Cerkev, da bo zakrament edinosti, ljubezni in miru za ves svet.

Potem nadaljujem s tole mojo molitvijo:

Nebeški Oče! Prosim, varuj pred vsem slabim in posvetnim, brani pred napadi in zapeljevanji hudobnega duha in blagoslavljaljaj z vsemi darovi Svetega Duha vse naše drage škofe, duhovnike, redovnike, redovnice, misijonarje, diakone; vse bogoslovce, novomašnike, vse tebi posvečene in vse, ki kakorkoli delajo v Tvoji Cerkvi. Utruj njihovo stanovitnost, daj rast njihovi svetosti. Napolnjev jih z evangelijskim veseljem, da bodo sol zemlje in luč sveta, da nas bodo z zgledom in molitvijo vodili k Tebi. Blagoslovi njihovo delo in pomnoži sadove njihovega dela. Pošlji

novih delavcev na svojo žetev, da sedanji ne omagajo pod težo bremen!

Vsak četrtek, ki ga posebej posvečam molitvi in žrtvicam za duhovne

**NOVI NASLOV
ZA POŠILJANJE POŠTE:
zrv@ofm.si
ali p. Krizostom Komar
Ul. škofa Maksimiljana Držečnika 7
2000 MARIBOR**

ŽRV darovi za revijo Brat Francišek

1. maj 2026 do 21. maj 2026 = 75 €

Bog povrni!

- 10 € Dominik Janez Herle
- 15 € Ana Banič
- 20 € Jožefa Ivec
- 30 € Majda Vrh

poklice, molitev še nekoliko razširim, da še poimensko navedem in priporočim v varstvo in blagoslov vse, ki vas/jih poznam.

Nato nadaljujem z desetko rožnega venca, ki mi je določena za posamezen mesec (še od časa zasaditve v Rožni vrt pri p. Leopoldu Grčarju). Nadaljujem z molitvami, ki so za te namene napisane v molitvenikih in podobicah s to vsebino. Posebej mi je pri srcu molitev Male Terezike.

Prve četrteke pa rada opravi tudi molitveno uro (jih imam nekaj različnih) za duhovne poklice.

Olga

DESETKA ŽALOSTNEGA DELA ROŽNEGA VENCA:

Ki je za nas krvavi pot potil

Jezus moli v vrtu Getsemani
(M 14,32-36)

Prišli so na kraj z imenom Getsemani, in Jezus je rekel svojim učencem: »Sedite tukaj, dokler bom molil!« S seboj je vzel Petra, Jakoba in Janeza. Osupnil je od groze in začel trepetati. Rekel jim je: »Moja duša je žalostna do smrti. Ostanite tukaj in bedite!« In šel je malo naprej, se vrgel na tla in molil, da bi šla, če je mogoče, ta ura mimo njega. Govoril je: »Aba, Oče, tebi je vse mogoče! Daj, da gre ta kelih mimo mene, vendar ne, kar jaz hočem, ampak kar ti!«

Molitev Sv. Frančiška Asiškega v čast Jezusovemu trpljenju

O Bog, razkril sem ti svoje življenje: Ti si postavil moje solze pred svoje obličje (ps 55,9).

Vsi moji sovražniki so snovali zoper mene zlo, posvetovali so se (Ps 40,8).

Zoper mene so postavili zlo namesto dobrega:

sovrašstvo, namesto moje ljubezni (Ps, 10, 5). Namesto, da bi me ljubili, so me obrekovali,

jaz pa sem molil (Ps 108,4):

»Sveti moj Oče, Kralj nebes in zemlje,

ne oddalji se od mene:

kajti stiska je blizu

In ni ga, ki bi mi pomagal (Ps 22,12).

Naj se umaknejo moji sovražniki nazaj, kadarkoli te bom poklical:

Glej, spoznal sem, da si ti moj Bog.« (Ps 55,10)

Moji prijatelji in moji najbližji so se strnili in se postavili zoper mene, moji sorodniki so obstali daleč (Ps 37,12).

Oddaljil si od mene moje znance, označili so me za gnusobo zanje.

Izdan sem bil brez možnosti za rešitev (Ps 87,9-10).

Sveti Oče,

ne oddaljuj od mene svoje pomoči:

»Moj Gospod, ozri se name, da mi pomagaš (Ps 21,20).

Podvizaj se in mi pomagaj:

Gospod, Bog moje rešitve.« (Ps 37,23).

Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu, kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

(Spisi sv. Frančiška Asiškega
in sv. Klare, Mohorjeva družba, 1982)
p. Krizostom Komar OFM

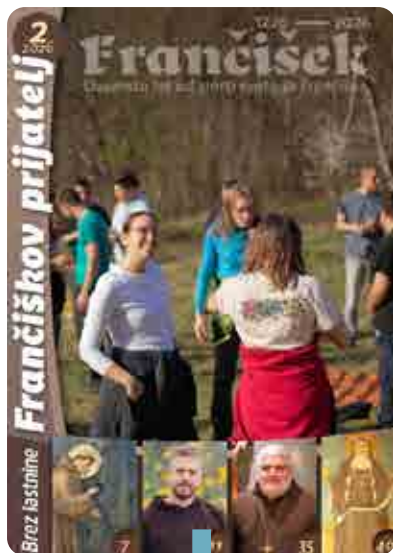
FRANČIŠKOV PRIJATELJ

<https://www.kapucini.si/wp-content/uploads/2026/06/FP-2-2026.pdf>

Nova številka revije Frančiškov prijatelj nosi naslov »Brez lastnine« in bralca vabi k razmisleku o svobodi, ki se ne rodi iz pomanjkanja, temveč iz pravega odnosa do stvari, ljudi in Boga. Ob zgledu svetega Frančiška se avtorji ne sprašujejo predvsem, koliko imamo, ampak kaj v našem življenju zavzema osrednje mesto in čemu pripada naše srce. V času, ki nas nenehno spodbuja k temu, da bi imeli več, še eno izkušnjo, še eno potrditev ali še en nakup, številka odpira vprašanje, ali resnično bogastvo morda ni v tem, kar posedujemo, ampak v notranjem miru, hvaležnosti in zaupanju v Boga.

Osrednja tema ne zagovarja odpovedovanja zaradi odpovedovanja samega, ampak spodbuja k odkrivanju svobode, ki jo človek najde, ko stvari niso več gospodar njegovega življenja. Sveti Frančišek ni zavrnil materialnih dobrin zato, ker bi bile same po sebi slabe, ampak zato, ker je želel, da njegovo srce pripada Bogu. Njegova drža tudi današnjega človeka spodbuja, da se vpraša, kaj ga zares določa in v čem išče svojo varnost.

Temo osvetljujejo prispevki Moj zaklad, Posebna lastnina, Daj naprej, V ubožstvu brez ovir in Je res vse na prodaj, ki vsak na svoj način spregovorijo o navezanosti, skromnosti, velikodušnosti in notranji svobodi. Prispevki pokažejo, da človek po-

gosto največ pridobi prav takrat, ko zna narediti prostor – v svojem domu, v svojih odnosih in predvsem v svojem srcu.

Ob tem revija prinaša navdihujoča pričevanja (Bog mi je pokazal novo pot, Vaša zgodba, Svoboda, ki se rodi), utrinke iz življenja Frančiškove mladine v prispevku Fram vikend, župnijsko dogajanje iz Štepanje vasi ter planinske vtise s Prisojnika.

Posebna pozornost je namenjena intervjuju z letošnjim kapucinskim novomašnikom, br. Dominikom Papežem, ki spregovori o svoji poti vere, razločevanju poklicanosti in pripravi na duhovniško službo. V rubriki Poklical si me pa nas strip na izviren način spodbuja k razmišljanju o lastni poklicanosti ter vabi bralce, da svojo življenjsko zgodbo in izkušnjo Božjega klica delijo tudi z revijo.

V številki ne manjkajo predstavitve zanimivih osebnosti, med njimi August Rafael in Emilio Biosca Agüero, novice iz tujine, molitvene spodbude, predstavitev knjige, obvestila in druge stalne rubrike. Revijo zaključuje pesem na zadnji strani, ki bralca spremlja v vsakdan z mislijo, da človek ni ustvarjen zgolj za preživetje, temveč za polnost življenja.

Celotna številka je prežeta z aktualnim in hkrati evangelijskim sporočilom: največje bogastvo človeka ni v tem, kar drži v rokah, ampak v tem, kar nosi v srcu. Sveti Frančišek tudi po osmih stoletjih ostaja prepričljiv pričevalec, da se prava sreča in svoboda ne skrivata v kopičenju, ampak v odprtosti za Boga in za bližnjega.

br. Vlado Kolenko OFMCap

MED NAMI

https://minoriti.rkc.si/images/Datoteke/Med_nami_02_2026_splet.pdf

Vreviji Med nami se je s prejšnjo številko zaključil vsebinski cikel, ki je sledil programu trajne vzgoje v slovenski minoritski provinci. Na ta steber so bila pripeta skoraj vsa razmišljanja, ki so se nizala iz številke v številko. Zdaj pa čakamo na nove spodbude in zato smo izkoristili ta »prazen prostor« za tisto, kar se je ves čas nekako skrito vpletalo v razmišljanja avtorjev prispevkov – za zahvalo. Zahvalo za vse, kar je Bog v svoji vsemogočni ljubezni storil za nas. Zato je tema te številke zajeta v naslov Gospod mi je dal ... vse. Od uvodnika, v katerem se avtorica zahvaljuje za živo vero v Jezusa Kristusa, preko Duhovnih pogledov in Svetopisemskih ikon, v katerih so avtorji preprosto in iz srca spregovorili o prejetih milostih. Ganljivo je razmišljanje sestre, ki se je vsa darovala Gospodu, zaslutimo lahko njeno srečo v popolni daritvi Gospodu.

Assisi še vedno odmeva, zakonca iz Maribora sta tja poromala še drugič, ker ju je tako močno nagovoril sveti Frančišek. Ta Ubožec nas vedno znova kliče na pot, ne samo v to sveto mesto, ampak nas vabi, da pogumno zastavimo svoj korak v vsakodnevni hoji za Gospodom.

Frančiškovi, ki se veselimo narodnega srečanja na Brezjah, ko bomo slovesno praznovali zaključek Frančiškovih jubilejev, smo se srečali s pomočjo moderne tehnologije, za katero smo tudi hvaležni. Bratje minoriti so na provincialnem kapitlju, ki so ga obhajali v marcu, potrdili, da prihodnost province ni odvisna le od struktur ali programov, temveč predvsem od osebne pripravljenosti bratov na

spremembo, spreobrnjenje in obnovo redovnega življenja. Tudi minorit p. Maksimilijan Kolbe je ugotovil, da je imeti Boga največja, brezmejna sreča, kot je zapisal avtor v rubriki Brezmadežna. V Španiji so bratje minoriti odprli zavetišče za romarje k svetemu Jakobu v Kompostelo, v Astorgi

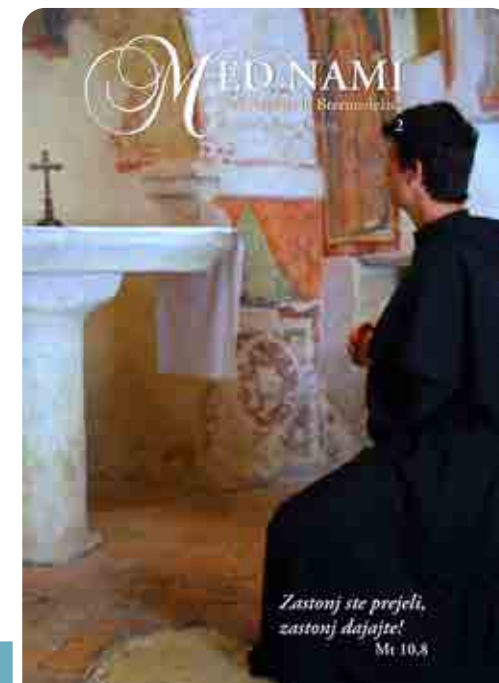
Posebna svežina pa veje iz pogovora s sestro Ivo Horvat, frančiškanko Marijino misijonarko, ki je trenutno na dopustu v domovini, sicer pa deluje v Indoneziji. Koliko zanimivih reči izvemo iz pogovora z njo!

Otroci bodo veseli novih spodbud in izzivov. Če se boste malo potrudili in rešili križanko, vas čakajo lepe nagrade.

Ko boste brali to številko, bo za nami veliko praznovanje na Brezjah. Upam, da bomo polni lepih spominov na druženje ob Mariji in ponovno srečanje z brati in sestrami. Napišite nam svoje vtise, s tem boste obogatili še druge!

Želimo vam lepe počitniške dni, naj bodo bogato obdarjeni z Božjimi dotiki!

Doroteja Emeršič OFS

»Hvala, ker nas delate še bolj Jezusove in Frančiškove«

(misel A. L.)

Loška skupina Frančiškovih otrok in njihovi voditelji svoje življenje in prijateljstva oblikujejo po vrednotah, ki jih je zapustil br. Frančišek. To pričevanje spodbuja in vabi.

Pišemo izkustveno. Ker smo lahko to videli in prepoznali. Tudi s skupino otrok s posebnimi darovi, ki se je Frančiškovim otrokom v Škofji Loki priključila dobra dva meseca nazaj.

Ko evangelij vstopi v ospredje in je moč božje besede prodornejša kot hrup, po-

smeh, spregledanost in preziranje človeka, se zgodi tista vez med brati in sestrami, ki ostane in se pogloblja.

Ganjenost napolni srce, ko otroci skupaj z Alenko, Rokom, Urško, br. Jurijem, br. Mihom, prisotnimi starši in s. Marijo-Ireno zapojejo pesem »Hvala ti, o moj Gospod«. Srce se umiri, ko se ustvari prostor in medse povabijo še otroke, ki gibalno ali z drugačnimi intelektualnimi ali duševnimi zmožnostmi ne zmorejo zapeti ali zaplesati tako, ko je morda potrebno.

Razum utihne in odpre se veličina tišine, ko se prebere božja beseda, evangelij ali misli sv. Frančiška in se otroci, tisti čisto majhni, ko komaj delajo prve korake ali pa že skoraj najstniki, v trenutkih srečanja z Besedo potopijo v njen odmev, zapišejo sporočilo, naredijo plakat, pustijo prstni

odtis ter se prijazno z nasmehom obrnejo drug k drugemu in poskrbijo, da nihče ni izključen, temveč vključen. Takrat se zavemo, kako odgovorni smo drug za drugega in kako spoštljiva in dostojanstvena je pot, na katero smo povabljeni, da jo oblikujemo, kot bratje in sestre enega Očeta.

Ko igra z žogo ni tekmovanje, temveč pozornost drug do drugega, se pričinja tlakovati pot miru, ki preide v zahvaljevanje za vse, kar nam je Gospod podaril. Takrat si tudi voditelji s kančkom očesa namenijo pogled, saj vedo, da je smer, ki jo kažejo otrokom in mladim, tudi s svojim zgledom, pot evangelija in pot vrednot, ki jih bodo otroci živeli znotraj vsakdanjega okolja.

Hvala, voditelji in otroci, za pogum, odprtost, srčnost in možnost, da smo tudi otroci z drugačnimi darovi ter starši in tisti, ki so nam otroci na tej poti zaupani, lahko del skupnosti.

Otroci s posebnimi darovi, starši in voditelja

Tiha solina

V morskem zalivu in tihi solini,
kjer sonce prebuja bele oblake.
Kjer ptiči letijo brez ene same napake.
kjer ladje plujejo z razpetimi jadri.
kjer jezera tonejo v črne globine.
To ni past to je del Božje mojstrovine.
Brez src, brez misli, in opustošene tegobe.
to je del človeške vrednote.
V tihi solini prepevajo ptiči
z dnem za dnevom bdijo v zraku
in štejejo človeku znano vsako napako.
Za to ni kriva zemlja.
Ampak človeška luč strasti se nežno spušča
v morje in še enkrat
pozdravlja človeške tegobe.
Ta išče pot neznano kam
ampak usoda jo vodi daleč daleč stran.

Marko Kvržič

V letu 800-letnice transitusa – spomina smrti sv. Frančiška Asiškega, se bomo srečevali ob besedilih o tem iz Frančiških virov. Predstavili bomo šest pogledov na Frančiškov transitus izpod peres njegovih prvih biografov, Tomaža Čelanskega, Janeza iz Peruge in Bonaventura. Odlomki so vzeti iz zbirke Frančiških virov, ki bo predvidoma izšla letošnjo jesen. Morda bo ob koncu leta zanimivo ponovno prebrati vseh šest različic skupaj.

Transitus (4)

v Veliki legendi sv. Bonaventura

Velika legenda je najvplivnejši in zgodovinsko najpomembnejši življenjepis sv. Frančiška Asiškega v celotni tradiciji, ki je stoletja odločal o tem, kako si je krščanski svet predstavljal sv. Frančiška. Napisal jo je sv. Bonaventura med letoma 1260 in 1263, uradno pa jo je red sprejel na generalnem kapitlju v Pisi leta 1263. Ne podaja le opisa življenja, ampak predstavlja zrelo teološko interpretacijo Frančiškove osebnosti, nastalo skoraj štiri desetletja po njegovi smrti. Avtor se je naslonil na številne predhodne življenjepise in se srečal z brati, ki so še osebno poznali Frančiška, gradivo pa je tudi teološko interpretiral. Njegov namen ni bil zasenčiti ali izriniti predhodnike, ampak ponuditi enotno podobo ustanovitelja. Frančiška vidi kot človeka, ki vodi Cerkev nazaj k evangelijski popolnosti, kot drugega Kristusa. V tej luči tudi opisuje njegov transitus.

Štirinajsto poglavje Frančiškovo potrpljenje in smrt

1. Frančišek, ki je bil zdaj telesno in duševno zdaj skupaj s Kristusom križan, pa ni le gorel od serafske ljubezni do Boga, pač pa ga je enako kot križanega Kristusa žejalo po odrešenju duš. Ker zaradi žebljev, ki so moleli iz njegovih stopal, ni mogel hoditi, je storil, da so njegovo polmrtvo telo nosili po mestih in vaseh, da bi druge vnel za nošenje Kristusovega križa. Bratom je govoril: »Bratje, začnimo služiti Gospodu, našemu Bogu, ker smo doslej skromno napredovali.«

Gorel je tudi od velike želje, da bi se vrnil h koreninam svoje ponižnosti – da bi služil, kakor na začetku, gobavcem in da bi svoje od naporov izmučeno telo vpregel v nekdanjo službo. Hotel se je pod Kristusovim vodstvom lotiti nečesa velikega, in medtem ko so mu slabeli udje, je bil v duhu močan in strasten v navdušenju za nov boj ter zmago nad sovražnikom; kjer namreč ljubezen navdušuje za vedno večje podvige, ni prostora za slabost in lenobo.

Njegovo telo in duša sta bila v tolikšnem sozvočju, tako zelo je bilo telo pripravljeno ubogati, da se ni nikoli uprlo stremljenjem duše k svetosti – celo nasprotno, skušalo je dušo v teh stremljenjih kar prehiteti.

2. Kakor je rasla kopica njegovih zaslug, ki se resnično dopolnjujejo v potrpežljivosti, tako je začenal Božji

mož zaradi raznih bolezni tako hudo trpeti, da tako rekoč ni bilo več uda, v katerem ne bi čutil neznanske bolečine. Dolgotrajne, nenehne bolezni so ga toliko izčrpale, da ga je povsem pobralo; bil je le še kost in koža. Toda čeprav so ga mučile hude bolečine, teh svojih muk ni razumel kot kazni; imenoval jih je »sestre«. Ko so ga nekoč bolečine očitno mučile še huje kakor običajno, mu je neki brat, preprosta duša, dejal: »Brat, prosi Gospoda, naj bo prizanesljivejši s tabo; zdi se, da njegova roka le nekoliko premočno pritiska nate.« Na to je sveti mož vzkliknil: »Če ne bi vedel, kako preprosto in nedolžen si, bi se ti odslej izogibal, ker si si drznil podvomiti v to, kako mi sodi Bog.« In čeprav je bil izčrpan od dolge in hude bolezni, se je vrgel na

tla in si s tem še poškodoval šibke kosti. Nato je poljubil zemljo in rekel: »Hvala ti, Gospod Bog, za vse moje bolečine in prosim te, moj Gospod, da mi jih še stokrat toliko dodaš, če tako misliš. Nič mi namreč ne bo ljubše, kakor če mi boš nalagal bolečino in mi pri tem nič kaj prizanašal, kajti izpolnjevanje tvoje volje je zame najpopolnejša tolažba.« Zato se je bratom zdelo, da vidijo drugega Joba, čigar moč duha je tem bolj rasla, kolikor bolj je pešalo telo.

Frančišek je daleč vnaprej vedel, kdaj pride dan njegove smrti, in ko se je bližal, je bratom dejal, da bo šotor njegovega telesa kmalu odložen, kakor mu je razodel Kristus.

3. Dve leti po pojavu stigem, se pravi v dvajsetem letu od svojega spreobrnje-

nja, so ga številne mučne bolezni teple v preizkušnjah in ga klesale kakor kamen, namenjen gradnji nebeškega Jeruzalema; kakor v kovačnici je bil pod neskončnimi udarci kladiva oblikovan do popolnosti in takrat je prosil, naj ga odpeljejo k sveti Mariji v Porciunkuli, da bi prav tam vrnil dih življenja, kjer je prejel duha milosti. Ko so prispeli tja, je želel z zgledom resnice pokazati, da nima ničesar skupnega s svetom, zato je kljub hudi bolezni, ki se je iztekala v neskončnem trpljenju, legel ves razgaljen in vročičnega duha na golo zemljo, da bi se v tej poslednji uri, ko bi se še mogel sovražnik razsrditi, gol spopadel z golim. Ležal je tako na tleh, brez raševine, in uprl kakor navadno obraz proti nebu, ves osredotočen na nebeško slavo; z levo roko je zakrival rano na desni strani, da je ne bi bilo videti. In rekel je bratom: »Jaz sem svoje opravil; Kristus vas bo poučil, kaj je na vas.«

4. Svetnikovi tovariši so jokali, ker jih je presunila čudovita strelica sočutja; eden izmed njih, ki ga je Božji mož imenoval za svojega gvardijana, je po Božjem navdihu spoznal njegovo željo, hitro vstal, vzel srajco, vrv in spodnjice ter jih podal ubogemu Kristusovemu služabniku, rekoč: »Vse to ti, siromaku, posojam; vzemi po dolžnosti svete pokorščine!« Svetnik se je vzradostil in zavriskal od veselja v srcu, ker je videl, da je ostal zvest gospe Ubožnosti vse do konca. Dvignil je dlani k nebu in slavil svojega Kristusa, ker je brez vseh bremen svobodno krenil k njemu. Vse to je storil iz gorečega navdušenja za uboštvo, ki ga je gnalo, da je celo obleko želel imeti le izposojeno.

Vsekakor je hotel biti v vsem podoben križanemu Kristusu, ki je na križu visel ubog, trpeč in gol. Prav zato je v začetku svojega spreobrnjenja stal

gol pred škofom – in zato je na koncu svojega življenja hotel gol oditi s sveta. Bratom, ki so bili ob njem, je v imenu poslušnosti in ljubezni naročil, naj ga po smrti pustijo golega ležati na zemlji tako dolgo, kolikor človek potrebuje, da zlahka prehodi eno miljo.

Ah, ta resnično krščanski mož! V življenju si je docela prizadeval biti podoben živemu Kristusu, v smrti umirajočemu, po smrti pa mrtvem Kristusu, zato si je zaslužil čast, da ga je tudi krasila vidna podobnost!

5. Ko je končno prišel trenutek njegove smrti, je dal poklicati vse navzoče brate in jih tolažil z nežnimi besedami ter jih z očetovsko ljubeznijo spodbujal k ljubezni do Boga. Dolgo je govoril o pomenu potrpljenja, uboštva in zvestobe sveti rimski Cerkev, nad vse pa izpostavil sveti evangelij. Bratje so sedeli okrog njega, on pa je nad njimi razprostrl roke in jih prekrizal v obliki križa, kajti to znamenje je vedno ljubil, in jih prav vse, prisotne in odsotne, blagoslovil v moči in imenu Križanega. Vrh tega je dodal: »Ostajajte trdni, sinovi, v strahu pred Gospodom in vztrajajte vedno v njem! Ker prihajajo skušnjave in stiske, blagor tistim, ki bodo vztrajali pri tistem, kar so začeli! Jaz pa hitim k Bogu in vas vse izročam njegovi milosti.«

Po tem ljubeznivem nagovoru je Božji ljubljenec naročil, naj mu prinesejo knjigo evangelijev in mu preberejo odlomek iz evangelija po Janezu, ki se začne z besedami: »Pred velikonočnim praznikom ...« Nato je na ves glas zaklical besede iz psalma: »S svojim glasom vpijem h Gospodu, s svojim glasom prosim Gospoda,« in ga odpel do zadnjega verza: »Pravični se bodo zbrali okrog mene, dokler mi ne boš povrnil dobro.«

6 Ko so se končno na njem izpolnile

vse skrivnosti in se je ta sveta duša osvobodila telesa ter potopila v brezno Božje jasnosti, je blaženi mož zaspal v Gospodu. Eden od njegovih bratov in učencev je videl to blaženo dušo v podobi bleščeče zvezde, ki jo je bel oblak ponesel nad mnogimi vodami naravnost v nebo; vsa je sijala zaradi beline vzvišene svetosti in obilja nebeške modrosti ter milosti, zaradi katerih si je svetnik prislužil vstop v kraj svetlobe in miru, kjer vso večnost počiva s Kristusom. Tedanji minister bratov v Kampaniji, brat Avguštin, svet in pravičen mož, ki je tudi že bil na smrtni postelji, je navzočim zaklical (čeprav je bil že davno izgubil dar govora): »Počakaj me, oče, počakaj me! Glej, že grem za tabo!« Bratje so ga vsi presenečeni vprašali, s kom neki govori tako naravnost, in on jim je odgovoril: »Mar ne vidite našega očeta Frančiška, ki gre v nebo?« In takoj je njegova sveta duša zapustila telo in sledila najsvetejšemu očetu.

Škof iz Assisija je bil tisti hip ravno na romanju v svetišče sv. Mihaela na gori Gargano. Blagoslovljeni Frančišek se mu je prikazal tisto noč, ko je umrl, in mu dejal: »Glej, zapuščam svet in grem v nebesa.« Zjutraj je škof vstal in svojim tovarišem povedal, kaj je videl. Ko se je vrnil v Assisi, je skrbno raziskal in se dokopal do zanesljivega sklepa, da je blagoslovljeni oče zapustil ta svet prav tisti čas, ko mu je to naznanil v videnju.

Škrjanci, ki so prijatelji svetlobe in se bojijo večernega mraka, so v trenutku svetnikove smrti prišli v velikih jatah nad streho hiše, čeprav se je že večerilo, in med nenavadnim petjem dolgo krožili ter tako izpričevali slavo svetnika, ki jih je vedno vabil k Božji hvali.

Prevedel Gregor Pobežin.

Prilagodil br. Miran Špelič OFM.

30 let poti, ki so postale življenje

Slavnostni nagovor ob 30-letnici
Društva prijateljev Svete dežele

Brezje, 16. maj 2026

Dragi prijatelji, neutrudni romarji, bratje in sestre! Pravijo, da se svet bere kot knjiga, a kdor ne potuje, prebere le eno samo stran. Če človek ne roma, ima lahko pred seboj vse življenje isto knjigo, a ta ostaja odprta vedno na istem mestu. Mi, prijatelji Svete dežele, pa smo v zadnjih treh desetletjih to knjigo ne le prebirali, temveč smo jo pisali s svojimi koraki.

Prebrali smo tisto najlepše in najbolj sveto poglavje – tisto, ki je bilo napisano s stopinjami samega Odrešenika. To je knjiga božje geografije, živa zgodba Jezusovega evangelija, ki se ne dogaja v preteklosti, ampak tukaj in zdaj, v naših srcih. Danes na Brezjah ne praznujemo le suhoparne obletnice nekega društva. Praznujemo trideset let živih pričevanj, trideset let preobraženih življenj in nešteto kilometrov milosti.

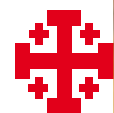
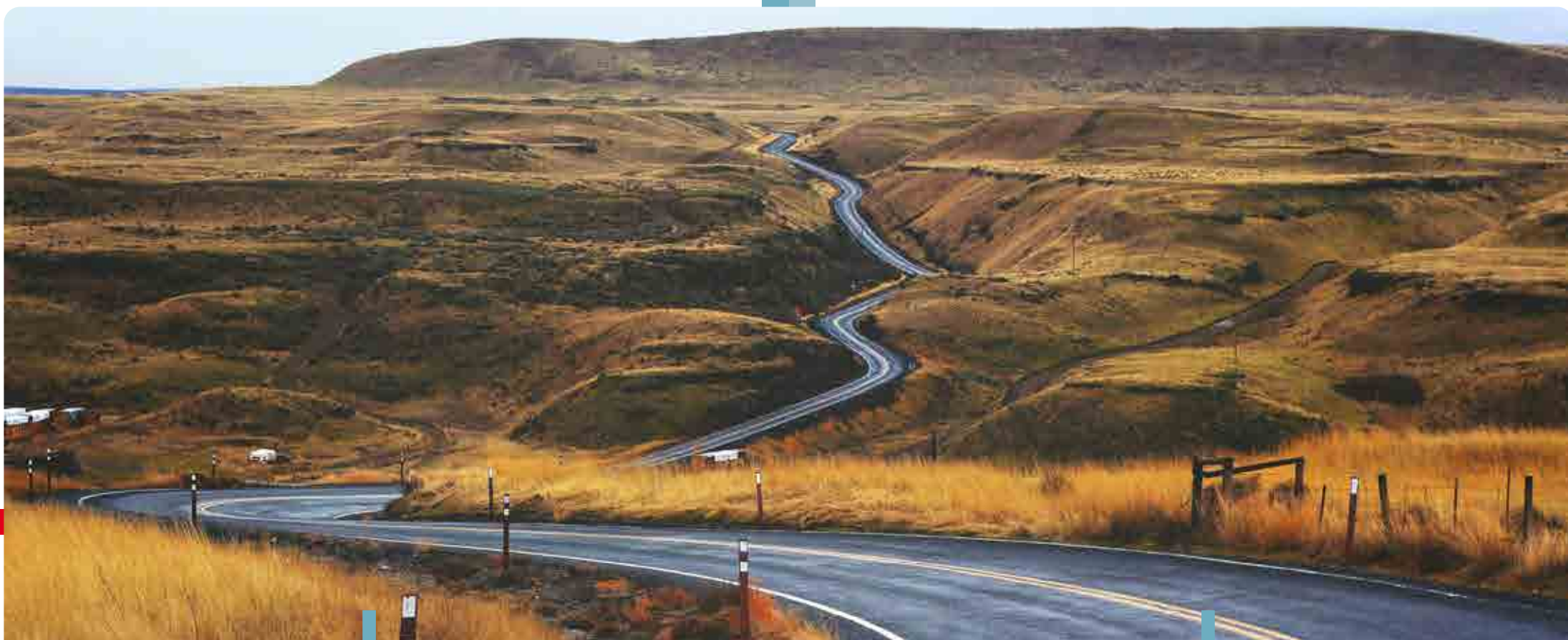
Ko nam je Gospod naročil: »Pojdite po vsem svetu in oznanjajte evangelij,« nismo le nemo poslušali v cerkvenih klopeh. Odgovorili smo z dejanji. Ko smo prvič začutili prah Svete dežele na svojih podplatih, besede iz svetega pisma niso bile več le teorija ali oddaljen spomin. Postale so naša usoda, naš dih in naš način življenja.

Naša romarska palica nas je v teh treh desetletjih vodila preko vseh predstavljenih meja. Bili smo na Kitajskem in Japonskem, kjer smo obiskali tamkajšnje male, a srčne krščanske skupnosti. Segli smo celo v tišino Tibeta in tam z globokim spoštovanjem občutili pobožnost vernikov. Spominjam se, kako smo sveto mašo obhajali v najlepšem salonu, ki se je sredi tujine v tistem trenutku spremenil v najsvetejšo evharistično kapelo, kjer je Bog bival med nami. Potovali smo skozi nepregledna prostranstva Sibirije vse do Vladivostoka, kjer smo na koncu sveta srečali tistega legendarnega ameriškega župnika, ki je tam pričeval za Kristusa.

Naše poti so nas vodile po stopinjah naših velikih mož – romali smo po Baragovi deželi v Ameriki, obiskali misijone v vroči

Afriki in se objeli z našimi misijonarji na Madagaskarju. Od Indije do Avstralije, pa vse do skrajnega roba sveta, do Ognjene zemlje v Južni Ameriki, so odmevali naši koraki. Občudovali smo veličino stvarstva, se čudili lamam v Peruju in se učili ponižnosti pred naravo. Povsod, v vsakem človeku in v vsakem koščku narave, smo iskali in tudi našli isti Božji obraz.

A to jeruzalemsko navdušenje ni ostalo le pri hoji. Iz njega se je rodila še ena čudovita veja našega drevesa – naši neustrašni kolesarji. Naj bom ob njihovih podvigih povsem skromen, a hkrati globoko ponosen. Štirikrat ste s kolesi romali k sv. Jakobu v Santiago de Compostela, vključno z obiskom Lurda in Fatime. Prevozili ste pot od Bernardke v Neversu do Toursa, kolesarili ob Renu do Treh kraljev v Kölnu,

obiskali goro Križev v Litvi in prevozili pot ob Donavi vse od njenega izvira do Črnega morja. Od albanskega Drača ste po starodavni poti Via Egnatia kolesarili preko Soluna vse do Carigrada.

Poglejte to mogočno številko: dvanajst tisoč! Dvanajst tisoč src, ki so se v teh letih dotaknila praznega groba v Jeruzalemu in tišine v Betlehemu. Skupaj smo se smejali na najnižji točki zemlje, se mazali s tistim črnim blatom in v srcu ohranjali mladost, za katero psalm pravi, da se obnavlja kakor orlu. Vsak od nas se je domov vrnil drugačen. Postali smo živi most med slovenskim narodom in Svetim.

Letos, ko mineva 800 let od smrti sv. Frančiška Asiškega, njegove besede »Kjer je tema, naj prinašam luč« odmevajo močnejše kot kdaj koli prej. Spominjamo se njegovega neverjetnega poguma iz leta 1219, ko je sredi vojne vihre med križarji in muslimani stopil pred sultana. Ni stopil pred njega z mečem, ampak z mirom v srcu. Nista govorila o orožju, ampak o Bogu. In prav to je naše poslanstvo v današnjem svetu! Ali smo mi, kot posamezniki in kot narod, danes sposobni takšnega mirovnega pogovora na ravni, kjer bi na-

Darovi za Sveto deželo (april 2026 – maj 2026) SKUPAJ 2495 €

- 5 € Gal Oblak
- 10 € Majda Ogrin
- 20 € Marko Gospodarič, Vladimir Mrevlje, Janez Bohinec, Jožef Pajtler, Mojca Šmon, Danijela Maležič, Marjeta Humar, Jože Bevcer, Gašper Blažič
- 40 € Matija Kovačič, Agata Smodiš
- 50 € Marja Lončar, Alojzija Munda, Marija Grbac, Martina Hozjan, s. Lučka Hleb
- 60 € Vlasta Globevnik, Nika Beravs
- 100 € Andreja Tičar, Zorko Budin
- 200 € Martin Retelj, Tanja Kranjc
- 250 € Karmeličanski samostan Mirna peč
- 1000 € Andrej Šter

mesto o sovraštvu govorili o Bogu?

Ta naš most miru smo 1. marca 2023 utrdili za večnost prav v Marijinem mestu Nazaret. Naš skupni dar – veličasten slovenski vitraj v tamkajšnji baziliki, ki ga je ustvarila umetniška roka Lojzeta Čemažarja – danes nerazdružljivo povezuje Marijo iz Nazareta z našo Marijo Pomagaj tukaj na Brezjah. Saj vsi vemo – Marija je ena. Vsakič, ko katerikoli romar v Nazaretu pogleda skozi tisto steklo, v njem zagleda delček Slovenije, delček našega doma. To je naš pečat v srcu krščanstva.

Bogu hvala za vsak kilometer od Sibirije do Ognjene zemlje, za vsako solzo ganjenosti v Betlehemu in za vsako stvano prijateljstvo. Danes so z nami v molitvi tudi vsi tisti naši jeruzalemski romarji, ki so svojo zemeljsko pot že zaključili in zdaj romajo po zlatih ulicah nebeškega Jeruzalema.

Prijatelji, 30 let je šele začetek. Marija nas kliče, svet nas še vedno čaka s svojo žejo po miru in resnici. Ostanimo ljudje poti, ljudje neustrašnega upanja in zvesti pričevalci evangelija vse do konca zemlje. In še nekaj, da se ne pozabi. Vsi ti podvigi niso padli kar z neba. Vse to je ustvaril upravni odbor društva v različnih sestavah, sedaj g. Andrej Šter, kot podpredsednik, pa g. Anton Bogataj, bivši podpredsednik, pa člani in članice, Ivica, Anča, Anka, Jože in tajnica Mojca in Mojca kot komisarka in bivša tajnica Tatjana in celotna ekipa ustvarjalcev in ustvarjalk nove knjige spominov in vtisov, ki so že dokončno urejeni, vendar pa, ker so povsod v Sloveniji čakalne vrste, tako pred spovednicami, tako v zdravstvu in tako tudi pred tiskarno. Potrpajte še nekaj dni in knjiga spominov bo že v vaših rokah.

Mir in dobro!

p. Peter Lavrih OFM

Predsednik Društva prijateljev Svete dežele

Z očakom Abrahamom v sv. deželo

od 23. do 31. oktobra 2026

Jeseni, ko je huda vročina že mimo in je puščava čudovita ...

1. dan, petek, 23. 10.

Avtobusni prevoz do bližnjega letališča in polet v Tel Aviv. Pristanek in prevoz v Betlehem, namestitev za 3noči.

2. dan, sobota, 24. 10.

Začetek poti z očakom Abrahamom, Abrahamovo središče, Bersheva ob vstopu v puščavski svet. Spomin treh Abrahamovih gostov, ki jih je pogostil. Dalje v Avdad (nabatejsko Oboda), bizantinski ostanki cerkve Sv. Teodorja (sv. maša), proti Betlehemu, večerja.

3. dan, nedelja, 25. 10.

SLAVJE ROJSTVA GOSPODOVEGA V BETLEHEMU, votlina rojstva, Votlina mleka, Pastirske poljane, rojstni kraj Janeza Krstnika, Marijino obiskanje v Ein Karem, Yad Vashem, večerja.

4. dan, ponedeljek, 26. 10.

V GALILEJO...Stella Maris, Haifa, sv. daritev v Baziliki oznanjenja v Nazaretu, sv. Jožef – sv. Družina, sinagoga, vitraj Marije Pomagaj, namestitev za 2 noči, večerja

5. dan, torek, 27. 10.

NA IZVIR JORDANA, V BANIAS, Cezareja Filipova, Golan, Galileja – Blagri, Kafarnaum, Tabga, Mensa Domini, Kana Galilejska, večerja.

6. dan, sredo, 28. 10.

Slavje Gospodovega spremenjenja na gori TABOR, sv. maša; vožnja proti jugu v Judejo: kraj Janezovega krščevanja ob Jordanu, Qumran, Mrtvo morje – kopanje; Jeriha, namestitev Betlehem, večerja.

7. dan, četrtek, 29. 10.

SLAVJE GOSPODOVEGA VSTAJENJA JERUZALEM. Stari del mesta, zid žalovanja, sv. maša Božji grob, Bethesda, Via Dolorosa, križev pot, večerja.

8. dan, petek, 30. 10.

GOSPODOVO TRPLJENJE: Betanija (Lazar), Betfage, Oljska gora, Očenaš, Dominus flevit, Getsemani (sv. maša), Jama izdajstva, Marijin grob, večerja.

9. dan, sobota, 31. 10.

Sklep romanja v kapeli pri Zadnji večerji, odhod na letališče Ben Gurion, polet proti domu, avtobusni prevoz v Ljubljano. **vsak dan sv. maša na temo romarskega programa.

*Vodstvo romanja:
Bogomir Trošt, žpk,
p. Peter Lavrih, ofm, cts.*

PRIJAVE po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:
DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI
Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA

Pri prijavi vedno oddajte podatke:

priimek in ime, rojstni datum, naslov,

številka osebnega dokumenta, e-naslov in telefon

Telefon: 01 24 44 250, GSM: 041 669 134

www.sveta-dezela.si

komisariat@rkc.si

Pozabljene spretnosti

Zdrava poletna solata iz leče

Tokrat smo v hranljiv in zdrav obrok vključili lečo, ki je bogat vir rastlinskih beljakovin. Vsebuje veliko vlaknin, železa, magnezija, kalija in cinka, kar bo blagodejno vplivalo na zdravje srca in okrepilo naš imunski sistem.

Sestavine (za 2–3 osebe)

- ☞ 200 g zelene ali rjave leče
- ☞ 1 kumara
- ☞ 10 češnjehvov paradiznikov
- ☞ pest rukole ali mlade špinače
- ☞ rdeča čebula
- ☞ 100 g feta sira
- ☞ pest svežega peteršilja ali mete
- ☞ sok cele limone
- ☞ 3 žlice olivnega olja
- ☞ sol in poper
- ☞ po želji lahko dodaš avokado, popečena bučna semena, granatno jabolko, pečeno bučko ali jajčevac

Priprava

1. Lečo skuham v osoljeni vodi (približno 20 minut), nato jo ohladi.
2. Kumaro nareži na kocke, paradiznike na polovice, čebulo na tanke rezine.
3. V veliki skledi zmešaj lečo, zelenjavo in rukolo.
4. Dodaj nadrobno fetto ter sveža zelišča.
5. Prelij z limoninim sokom in olivnim oljem.
6. Rahlo premešaj in postavi za 15 minut v hladilnik.

Solata je odlična tudi naslednji dan. Če želiš bolj nasitno različico, dodaj pečeno piščančje meso ali tuno in zraven še kos kruha.

*Pa Bog žegnaj!
Mateja Trajbarič OFS*

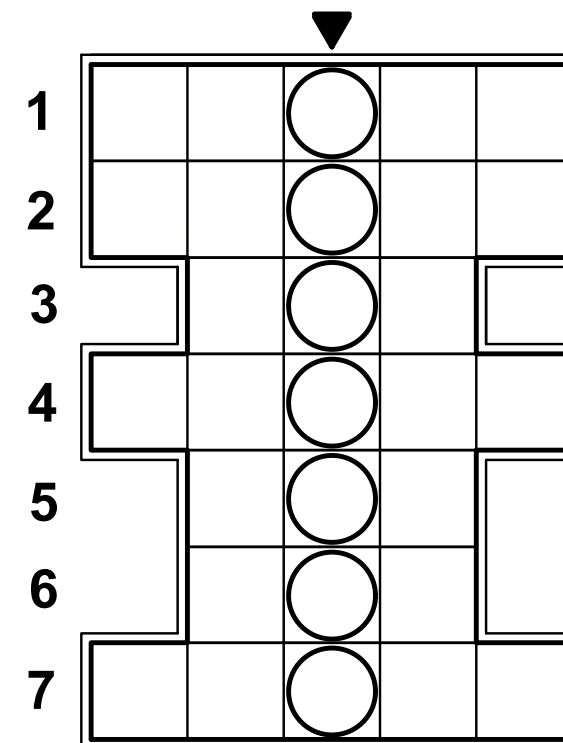

Nagrada palindromna izpolnjevanke

Palindrom je beseda, ki se naprej in nazaj bere enako, na primer: TOPOT, CEPEC, KAJAK, RADAR, VRV, OKO ... S pomočjo podanih opisov poiščite še sedem besed, ki so anagrami, in jih vodoravno vpišite v lik. Ob pravilni rešitvi boste v srednjem stolpcu navpično prebrali rešitev.

1. med elementi najbolj razširjeni plin brez barve, vonja in okusa,
2. naprava, navadno v obliki cevi, po kateri se kaj dovaja,
3. stari oče,
4. katastrofalna biblična poplava kot božja kazen za človeške grehe,
5. duhovnik v pravoslavni cerkvi,
6. judovski kralj iz 9. stoletja pr. Kr., ki je »delal, kar je bilo prav v Gospodovih očeh«,
7. osnovni del pogonskega ali delovnega stroja, ki se med delovanjem vrtil.

Sestavil: Matej Pavlič

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:

PRISOTNOST

Na uredništvo ste tokrat poslali 27 pravih odgovorov. Bodite pozorni na spremembo lokacije uredništva! Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje.

Tokratni nagrajenci so:

1. nagrada: Uma Doutlik, Cesta na stadion 18, SI-1330 Kočevje
2. nagrada: Marija Čermelj, Poklukarjeva 20, SI-1000 Ljubljana
3. nagrada: Henrik Razpotnik, Kresnice 1A, SI-1281 Kresnice

Rešitve pošljite na **NOVI NASLOV** uredništva Brata Frančiška (Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana) do 10. avgusta 2026. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Andraž Arko OFM in Urša Rožič: Pastirica Urška in svetogorska Kraljica
2. nagrada: Zadnja številka revije Magnificat;
3. nagrada: CD Hvalnice in večernice

NAPOVEDNIK

Ob 800-letnici smrti sv. Frančiška FRANČIŠKOVI IN KLARINI VIRI

Prvič v slovenskem jeziku izhaja obsežen izbor temeljnih besedil – na več kot 1500 straneh –, ki pričujejo o življenju, duhovnosti in izročilu sv. Frančiška Asiškega in sv. Klare Asiške ter njihovih prvih bratov in sester:

- ☞ spisi in biografije sv. Frančiška Asiškega;
- ☞ najstarejša zgodovinska pričevanja o sv. Frančišku in prvih bratih;
- ☞ spisi in biografije sv. Klare Asiške;
- ☞ ključna besedila za Frančiškov svetni red (FSR).

Več kot dvajset vrhunskih slovenskih prevajalcev je besedila prevedlo iz latinskih in italijanskih izvirnikov, opremljena pa so z uvodnimi pojasnili in opombami.

Urednika: br. Miran Špelič OFM,

br. Jan Dominik Bogataj OFM

Format: 165 mm × 235 mm

Vezava: trda

Število strani: ok. 1500

Založba: Celjska Mohorjeva družba

Izid: oktobra 2026

Nepogrešljiva knjiga za člane Frančiškove družine in vse, ki želijo spoznati izvor frančiškove duhovnosti v jubilejnem letu svetega Frančiška.

Odkrijte besede, ki že osem stoletij navdihujejo življenje po evangeliju v duhu preprostosti, bratstva in miru.

